

De Resurrexit a Església Viva. 70 anys

El programa de ràdio diocesà compleix 70 anys en antena. Amb el nom de *Resurrexit*, a les 8 del vespre de l'1 de desembre de l'any 1951 naixia a Radio España de Gerona (després Ràdio Girona) aquest espai radiofònic, aleshores sota la direcció de l'Acció Catòlica. Sis mesos després, el maig de 1952, la revista diocesana *Vida Catòlica* el definia com «la emisión semanal religiosa que tanto éxito está alcanzando en todo el ámbito que alcanza la potencia de la emisora». El periodista Narcís-Jordi Aragó, que n'era el director, pronosticava que

«llegará a ser una de las emisiones más populares de Radio España de Gerona». L'espai comptava amb el quadre escènic de l'escola La Salle. Això facilità tenir un elenc d'actors amateurs que escenificaven els textos religiosos. La salutació inicial del programa era *Laudetur Jesus Christus (Alabat sigui Jesucrist)*. Actualment, i des de fa 30 anys, és «un programa per aprofundir la fe cristiana».

Des d'aleshores ha passat per diferents noms: *Mañana Domingo* (1967-1976), *Diurnenge és festa* (1976-1989) i *Església Viva* (des de 1989). A part de Narcís-Jordi Aragó, n'han estat directors Joan Ribas, Mn. Pere Madrenys, Mn. Josep Teixidor, Mn. Martí Alabau, Mn. Andreu Soler Soley, Mn. Josep Maria Pont, Lluís Hostench i un servidor (des del maig de 1991). Entre les veus femenines que sovint hi col·laboraven destaquen les de Francina Boris i María Jesús Medina. S'editava als estudis de Ràdio Girona i es distribuïa també a altres emissores importants de les comarques, com La Voz de la Costa Brava a Palamós (des del 1957), Ràdio Olot (1960) o Ràdio Popular de Figueres (1962). Actualment es pot escoltar per una vintena d'emissores locals de la Diòcesi de Girona.

L'any 1993 va rebre el *Premio Bravo*, en l'apartat de ràdio, que atorga la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social de la Conferència Episcopal Espanyola. La comissió donà aquesta distinció per premiar «un clar intent d'actualitzar i presentar de manera atractiva la vida de l'Església».

Felicitem-nos-en tots plegats. Junts hem aconseguit que sigui l'espai més llonge de la ràdio gironina i possiblement catalana.

Àngel Rodríguez Vilagran
Director del programa *Església Viva*

Primers col·laboradors de *Resurrexit* (*Vida Catòlica*, maig del 1952)

EL MIRADOR DEL SÍNODE

El logotip del Sínode

L'arbre. Gran i majestuós, ple de saviesa i llum, arriba al cel. Un signe de profunda vitalitat i esperança que expressa la creu de Crist.

Damunt hi veiem una esfera: l'Eucaristia, que brilla com el sol. Les branques horitzontals, obertes com mans o ales, suggereixen alhora l'Esperit Sant.

Les persones. És el poble de Déu. No està aturat, és viu, en moviment, en referència directa al significat de la paraula «sínodo», que vol dir «caminar junts». El poble està unit per la mateixa dinàmica comuna que li omple aquest Arbre de la Vida, des del qual inicia el seu camí.

Les quinze siluetes resumeixen tota la nostra humanitat en la diversitat de situacions vitals de generacions i orígens. Aquest aspecte és reforçat per la multiplicitat de colors vius que són en si mateixos signes d'alegria. No hi ha jerarquia entre aquestes persones, que estan totes al mateix pla: joves, ancians, homes, dones, adolescents, nens, laics, religiosos, pares, parelles, solters; el bisbe i la monja no són davant seu, sinó entre ells.

Amb tota naturalitat, els nens i després els adolescents obren el seu camí, en referència a aquestes paraules de Jesús a l'Evangelí: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos» (Mt 11,25).

El lema. A sota hi llegim «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió». Va d'esquerra a dreta en la direcció d'aquesta marxa, subratllant-la i reforçant-la, per acabar amb el títol «Sínodo 2021-2023».